

Република Србија
ТУЖИЛАШТВО
ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
КТО бр. 3/21
11.05.2021. године
Београд
ОЂ/ОЂ

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
Одељење за ратне злочине

БЕОГРАД

Сходно одредби члана 47. став 1. Закона о пружању међународне правне помоћи у кривичним стварима, уређујемо према законима Републике Србије потврђену оптужницу Тужилаштва/Тужитељства Босне и Херцеговине, број Т20 0 КТРЗ 0012097 16 од 12.09.2017. године, потврђену 27.09.2017. године, тако што на основу члана 43. став 2. тачка 5. и члана 331. Законика о кривичном поступку, као и члана 3. и 4. став 1. Закона о организацији и надлежности државних органа у поступку за ратне злочине, подижемо

О П Т У Ж Н И Ц У

Против:

АА, без надимка, од оца ..... и мајке ....., рођеног ..... године у ....., држављанин Републике Србије,

јер постоји оправдана сумња да је:

Кршећи правила међународног права садржана у члану 3. став 1. тачка а) IV Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата од 12.08.1949. године, те одредбе члана 13. у вези члана 4. став 1. и 2. тачка а) Допунског протокола уз Женевске конвенције о заштити жртава немеђународних оружаног сукоба од 08.06.1977. године (Протокол II), за време немеђународног оружаног сукоба који се одвијао од прве половине априла 1992. године, па најкасније до краја новембра 1995. године, на простору Босне и Херцеговине, између оружаног снага Војске Републике Српске, с једне стране и Армије БиХ и Хрватског вијећа одбране, с друге стране, приликом напада војске и полиције Српске Републике Босне и

Херцеговине, који је трајао у току јуна и јула 1992. године, на подручју Српске општине Бихаћ, који је укључивао и насеља Рипач, Ђукови, Орашац, Клиса и Кулен Вакуф, у својству заменика командира Војне полиције 15. Бихаћке бригаде Војске Српске Републике Босне и Херцеговине, односно Републике Српске - ВРС, наредио и извршио убиства припадника цивилног становништва бошњачке националности, тако што је тачно неутврђеног дана у периоду од 24. јуна до прве половине јула 1992. године, наредио њему познатим најмање тројици припадника Војне полиције 15. Бихаћке бригаде ВРС, који су се налазили у касарни Рачић, Српска општина Бихаћ, да се заједно са њим војним камионом марке «ТАМ 110» одвезу до логора «ИТМ Тракторски сервис» Рипач, где се налазило заробљено најмање 55 мушкараца цивила бошњачке националности који су лишени слободе у акцији ВРС на подручје Ђукова, Орашца, Клиса и Кулен Вакуфа која је започела 10.06.1992. године, одакле су извели најмање 5 заробљених цивила и камионом их транспортовали до касарне Рачић, где су их увели и затворили у хангар удаљен неких 100 метара од улаза, у којем су провели ноћ, да би наредног јутра окр. АА поново наредио њему познатим најмање тројици припадника Војне полиције 15. Бихаћке бригаде ВРС да из хангара изведу и на војни камион «ТАМ 110» убаце поменутих најмање 5 заробљеника цивила бошњачке националности, па су их сви заједно камионом «ТАМ 110» одвезли до природне јаме зване «Бездана», која се налази у месту Хргар, општина Бихаћ, где је возач остао у камиону, а остали припадници Војне полиције 15. Бихаћке бригаде су поступајући по наредби окр. АА и заједно са њим, лишили живота све довезене заробљенике, тако што су их извели са камиона и заједнички пуцали у њих из ватреног оружја, након чега су њихова тела бацили у отвор јаме, да би 1997. године, приликом ексхумације у масовној гробници јама «Бездана – Хргар» били пронађени посмртни остаци 83 особе, од којих је 18 тела остало неидентификовано, а 65 тела идентификовано, међу којим посмртним остацима се налазе и посмртни остаци најмање 5 заробљеника цивила бошњачке националности из логора «ИМТ Тракторски сервис» Рипач, који су убијени на описани начин,

- чиме је извршио кривично дело Ратни злочин против цивилног становништва из члана 142. став 1. КЗСРЈ.

*ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА
ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Огњен Ђукић*